

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *Agnete Vils*
 Härad: *Froska* Adress: *Blekingsg. 3 b., Lund*
 Socken: *Fuldtöfta, Hööv* Berättat av: *fröken A. Karlsson*
 Uppteckningsår: *1947* Född år *1866 i Ageröd, Munkbo*

När den nya biden kom till bygden. s. 1-9.

LWF. 59.

ACC. N:R. M. 10500:1.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Agnete Vels
 Härad: Fronia Adress: Blekinger S. G. Lund
 Socken: Fulletofta och Flön Berättat av: Pirken P. Karlsson
 Uppteckningsår: 1947 Född år 1866 i Agaröd, Munkarp

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

(Uppgifterna gäller Agaröd, Munkarp 1866-1872, Fulletofta
 åren 1872-1925 och sedan Sätöfta.)

När den nya tiden kom till bygden

Byråttämman lever ännu kvar
 här och det går till på samma sätt som för
 i tiden. Aldermannen tinar i byskornet
 på morgonen och sedan samlas byalaget och
 dryppar byns affärer och där efter är det
 fest hos aldermannen.

Omslöjden har varit livaktig här.
 I varje hem värdas en mängd vackra saker.

Flöns gästgivaregård hade hand om
 skjutarna mellan Flön och Hörby. Pönderna
 turades om att köra.

Den enda småindustri man kan säga

1/2

ACC. N:R M. 10500:2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Än så tjoga kazi under min tid var ännu
de skomakare som kom hit ibland från
Skön. Han heter Carl Widell. Han har verkade
måga nya skor medan gjorde en del reparationer.
Och i slutet av 1800-talet fanns här en
målare Axel Nilsson, som hade verkstad hii-
stammans med sina 3 söner.

Vågra svenska ungdomar utvandrade
hit till Amerika.

Det har varit mycket sällan att
jordbrukets folk här har övergått till
industrin.

Man hade en annan inriktning
ring till komikanten för att nu. De spelade
mea mera.

Natura-betalningen minns jag
mycket väl. Drängar och pigor fick
kläder. Denna form för betalning började

uppköpa i Sverige av föra ärhundradet
och hade beti uppköpt i början av 1900-talet
Jag minns ännu blockaren, prästien och
bernmorskan skulle ha "Pöstanjölke" och
jag tror också att de skulle ha linne
som lön. Fören' denna form för betalning
uppköpte omkring skelstigei.

Den första handelsboden här sattes
upp i början av 1900-talet av målaren
Johan Nilsson. Den medförde inga
ändrade levnadsvanor alls. Bara gamla
kända varor, som vi tidigare hade gått
hit kört och köpt.

I min ungdom fanns det hund-
saktligen brädhus här, liksom med kaln-
tak. Röd färgring började man mes här
kring skelstigei.

Det var mycket säddigt med

nybyggnad och ombyggnad. Uau behöv
de gamla husen så länge de kunde stå.

För hade man mera robusta och
basanta möbler, men de äro mera
ändamålsenliga och framfallett sevärdare
nu och dessutom bekvämare.

I sin rum har jag ännu "shypping"
på väggen; för i målade man vägen,
sedan stötes en mönster på.

I min hem fick vi höstoppis omkring
1890. I samband därmed fick vi lite nytt
husgeråd. Maten städes min på bordet
och var och en åt direkt ur fatet med
sin skv. I min hem var det sed att
de vuxna som varit ute på sjön och
fiska hela dagen, skulle ha en sup
varje dag. Men så kostade en liter brenn-
vin då bara 80-90 öre.

Vi hade både hemsvävda och fjärdig-
köpta gardiner i min hem.

Dei första finare kalas jag var på
var för 50 år sedan. Där var serveringen
av maten extra fin; var och en hade
en liten träbit vid sin plats åu lägga sitt-
låten på. Sådana kallades "spjällor".

Kalasen följer nog de gamla tradi-
tionerna nte på landet. Men vi fick
mera mat i min ungdom på kalasen.

En bilogg varade i tre dagar för åu
man skulle få slita på all maten.

Vägarna var rulliga i min
ungdom. På höriarna lagades de med
skär.

I min ungdom var fjärdsvagnen
vanlig. Tyvärr har den för alldeles för-
brunnit nu. Redan i slutet av 1800-talet

kom ju cykeln. Jag minns den första cykel jag såg; den hade en stor kyp framme och en liten baktill.

Vi ungdomar dansade på vintern på logarna och ombuss på sommaren 1913 öppnades den första utdansbanan här i Malmö.

På de stora högtiderna, jul eller familje-högtider brukade man bara bjuda släkten och iblande några goda vänner.

Ungefär år 1910 började vi hålla tidning i min hem.

Ibland lånade vi böcker, men det var ju inte alls så vanligt som nu.

På söndagarna läste antingen mor eller någon av barnen högt ur bibeln. Den tiden var mycket vanlig då.

7.
I den morgonbön hörs på detta sätt.
De gamle hade reda på myskeri och berättade
gärna för barnen om gamla tider. Mera
sällsynt än man läste bögi.

Vi hade både småskola och stor-
skola, men det var ändå alldeles för många
barn i samma sal. Vi läste flera böcker
då än barnen gör nu. Vi hade stränga
lärare, men det var det också god
ordning på barnen. Man hade respekt
för sin lärare.

En och annan, som skulle bli
präst eller lärare gick över till högre
skola.

Vi hade 1/2 timmes väg till kyrkan,
men det var en hjälklas och det skulle
gå dit varje söndag.

Plus för hören måste så smaning om sin

karaktär av föhö och kallades i stället
föskrivning. I den formen har de skickats
ända tills i fjol.

Barnen döptes alltså i kyrkan
och det gör de i regel än.

Vid begravningar för tog man inte
för den döde sin egen kapell eller kyrka
utan man gick direkt till kyrkogården.
Man hade stora kalas i hemmet efter
begravningarna

Sårofta är en ren högtyrklig trakt
då väckelseörelserna har inte spelat någon
roll här. Samma är förhållandet med Tve Topia.

Länibankarna tjänade mycket
pengar under förra världskriget, men
jag tror inte att de kunde ändra deras
ledningsplaner något nämnvärt för de
hade samtidigt stora utgifter. Arbetskraften

ACC. N:R M10500:9.

Var angrebet dyrt.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV